హువల్ అజీజుల్ జబ్బారుల్ ముతకబ్బిర్!

దైవగ్రంథం, దైవప్రవక్త విధానం విషయంలో అజ్ఞానం వల్ల మననాట నిజమైన విశ్వాసాలు ఎంతగా బలహీనమైపోయాయంటే కుడివైపు, ఎడమవైపు వెనకాముందు ఎటు చూసినా బహుదైవారాధనే కనిపిస్తోంది. మహాత్ములు, వలీల పేర్లతో ప్రజలు ఎలాంటి నమ్మకాలు, కట్టుకథలు సృష్టించుకున్నారంటే యావత్తు విశ్వంలో దేవుని ఏకత్వానికి, దైవప్రవక్తల దౌత్యానికి అసలు ఆస్కారమే ఉన్నట్లు కనిపించదు. దైవం రక్షించుగాక!

ఈ స్వయంకల్పిత విశ్వాసాలను పరిశీలిస్తే బోధపడేదేమిటంటే మహాత్ముల వలీల పనితనం, కష్టాలను తొలగించే, అవసరాలను తీర్చే వారి ఈ పరంపర ఈ ప్రపంచం వరకే పరిమితం కాదు. పైగా పితృలోకంలో, పరలోకంలోనూ ఇది కొనసాగుతూ ఉంటుంది. ఆ మహానుభావులకు పితృలోకంలోనూ, అధికారం ఉంటుందనే మూఢ విశ్వాసానికి కొన్ని ఉదాహరణలు చూడండి.

1) ఒకసారి ఓ రాజు "నా కూతురు జబ్బుపడింది. మీ మహిమ వల్లనయినా ఆ జబ్బు నయమవుతుందేమో. కాస్త మీరొచ్చి పరామర్శించి వెళ్ళండి" అని ముహ్‌యిద్దీన్ ఇబ్నె అరబీ గారికి కబురు పంపించాడు. ముహ్‌యుద్దీన్ ఇబ్నె అరబీ గారు వచ్చి" (సమయం మించిపోయింది) ఇజ్రాయీల్ దూత మీ అమ్మాయి ప్రాణం తీయటానికి వచ్చేశాడు" అని అన్నారు. ఆ మాట వినగానే రాజు ఆయన కాళ్లమీద పడి "నా కూతుర్ని మీరే కాపాడాలి" అని వేడుకున్నాడు. అప్పుడు ఇబ్నె అరబీ ఇజ్రాయీల్ దూతతో "ఆగు! ఆ అమ్మాయి ప్రాణాలు తీయకు. కావాలంటే నా కూతురిని తీసుకొని వెళ్ళు" అని అన్నారు. ఇంటికి వెళ్ళి గుమ్మం వైపు తిరిగి "ఇజ్రాయీల్! ఈ అమ్మాయిని తీసుకువెళ్ళు" అన్నారు. క్షణాల్లో ఆ అమ్మాయి నేలకొరిగి మరణించింది. మరోవైపు రాజుకూతురికి నయమయి పోయింది. *

★ ముర్‌షిదె కామిల్. సాదిఖ్ ఫర్‌ఖానీ గారి హదాయిఖుల్ అఖ్‌బార్ అనువాద గ్రంథం 23వ పుట

https://teluguislam.net

పై సంఘటన ద్వారా ఈ క్రింది విషయాలు బోధపడుతున్నాయి:

1) ఇజ్రాయీల్ దూత అల్లాహ్ ఆజ్ఞల్ని కాదు, ఔలియాల ఆజ్ఞల్ని పాటిస్తారు. 2) జీవన్మరణాల మీద ఔలియాలకు పూర్తి అధికారాలు ఉన్నాయి (3) ఔలియాలకు అల్లాహ్ నిర్ణయాలను మార్చేందుకు తిరుగులేని శక్తి ఉంది.

2) రెండో సంఘటన-ఖాజా ముయీనుద్దీన్ చిష్తీగారి అనుచరుల్లో ఎవరో చనిపోతే ఆయన కూడా అతని జనాజా వెంట వెళ్ళారు. ఖననం జరిగిన తర్వాత జనం ఎవరి ఇండ్లకు వాళ్లు వెళ్ళిపోయారు. కాని ఖాజాగారు మాత్రం అక్కడే ఉండిపోయారు. షేఖుల్ ఇస్లామ్ ఖుత్బుద్దీన్ ఇలా అంటున్నారు: ఆ సమయంలో నేను ఆయన దగ్గరే ఉన్నాను. క్షణక్షణం ఆయన మొహంలో రంగులు మారుతూ ఉన్నాయి. కాసేపటికి మామూలు స్థితికి వచ్చారు. అప్పుడు ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళటానికి పైకి లేస్తూ "అల్ హమ్దు లిల్లాహ్! బైత్ చేయటం చాలా మంచిది" అన్నారు. షేఖుల్ ఇస్లామ్ ఖతీబుద్దీన్ గారు ఆయన్ని అలా అనటానికి కారణమేమిటని అడిగారు. అప్పుడాయన ఇలా చెప్పారు: ప్రజలు ఈ వ్యక్తిని ఖననం చేసి వెళ్ళిపోయిన తర్వాత నేను చూశాను. శిక్షించే దూతలు ఇతన్ని శిక్షించటానికి వచ్చారు. అప్పుడే షేఖ్ ఉస్మాన్ హారూనీ (ఖాజాగారి గతించిన పీరు) ప్రత్యక్షమయి "ఇతను నా అనుచరుడు" అని చెప్పి అడ్డుకున్నారు. అంతలో దూతలకు 'ఇతను మీరు చూపిన విధానానికి విరుద్ధంగా జీవితం గడిపాడని ఆయనతో చెప్పండి' అని ఆజ్ఞ అయింది. అందుకు షేఖ్‌గారు "ఏమయినా కానివ్వండి, ఇతను ఈ ఫకీరు ఆశ్రమాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉన్నాడు. ఇతన్ని శిక్షిస్తే నేను ఊరుకోను" అన్నారు. అప్పుడు దూతలకు ఆజ్ఞ అయింది. "దూతలారా! షేఖ్‌గారి అనుచరుణ్ణి వదలిపెట్టండి. నేనతన్ని క్షమించాను" అని.[1]

పై కథ ద్వారా ఈ క్రింది విషయాలు బోధపడతాయి.

1) శిక్ష విధించే లేక రద్దు చేసే అధికారం ఔలియాలకు కూడా ఉంది. 2) ఔలియాలకు పాపాలు క్షమించే అర్హత కూడా ఉంది. 3) ఔలియాల చేతిపై ఒకసారి ప్రమాణం చేసుకుంటే జీవితపు పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి.

3) మూడో సంఘటన-గౌసెపాక్ (అనగా అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలాని) గారి కాలంలో ఒక మహాపాపాత్ముడు ఉండేవాడు. అయితే అతనికి గౌసెపాక్ మీద చాలా అభిమానం ఉండేది. అతను చనిపోయిన తర్వాత సమాధిలో ముంకిర్ నకీర్ దూతలు వచ్చి అతన్ని ప్రశ్నలు అడిగారు. అతను మాత్రం ప్రతి ప్రశ్నకు "అబ్దుల్‌ఖాదిర్" అనే జవాబు చెప్పసాగాడు. అప్పుడు అల్లాహ్ తరపునుంచి "ఈ దాసుడు ఫాసిఖ్ (పాపాత్ముడు)

---

1 రాహతుల్ ఖులూబ్, మల్‌ఫూజాత్ ఖాజా ఫరీదుద్దీన్ షకర్‌గంజ్ అజ్ నిజాముద్దీన్ ఔలియా 132వ పుట.

https://teluguislam.net

అయినప్పటికీ ఇతనికి అబ్దుల్ ఖాదిర్ పట్ల చాలా అభిమానం ఉంది. అందుకని నేను ఇతన్ని క్షమించేశాను" అని తెలియజేయబడింది.[1]

పై కథ ద్వారా సూటిగా బోధపడుతున్నదేమిటంటే ఔలియాలను అభిమానించేవాడు పాపాత్ముడైనా క్షమించబడతాడు. ఇక్కడ ఒక విషయం గుర్తుంచుకోండి. విద్యావేత్తల అభిప్రాయం ప్రకారం ఫాసిఖ్ అంటే ఘోరపాపాలకు పాల్పడినవాడు. ఉదా: నమాజు ఎగ్గొట్టేవాడు. వ్యభిచారం చేసేవాడు. తాగుబోతు మొదలగువారు.

4) షేఖ్ అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలాని (రహ్మాలై) అశాశ్వతమైన ఇహలోకాన్ని వీడి శాశ్వతమైన పరలోకానికి వెళ్లినప్పుడు ఒక మహాత్ముని కలలోకి వచ్చి ఇలా చెప్పారు: మున్కిర్ నకీర్ దూతలు నా దగ్గరికి వచ్చి "మన్ రబ్బుక" (నీ ప్రభువు ఎవరు)?" అని అడిగారు. అందుకు నేను వారితో "ఇస్లామీయ విధానం ప్రకారం ముందు సలాం చేసి కరచాలనం చేయాలి" అని అన్నాను. వారు గతుక్కుమని సలాంచేసి నాతో కరచాలనం చేశారు. అప్పుడు నేను వారిద్దరి చేతులు గట్టిగా పట్టుకొని "ఆదంను పుట్టించినప్పుడు మీరు దేవునితో "భూమిలో కల్లోలాన్ని వ్యాపింపజేసేవాణ్ణి పుట్టిస్తావా?" అని చెప్పి దైవజ్ఞానానికంటే మించిపోవటానికి ఎందుకు ప్రయత్నించారు, మీరు? అంతేకాదు, మానవజాతిమీద కల్లోలం, రక్తపాతాల అభియోగం ఎందుకు మోపారు? నా ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇస్తేగాని నేను మిమ్మల్ని వదలిపెట్టను" అని అన్నాను.

మున్కిర్ నకీర్ దూతలు నోరెల్లబెట్టి ఒకరిమొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఆయన్నుంచి విడిపించుకోవాలని ప్రయత్నించారు. కాని ఆ వీరుడు, ఒంటరి పోరాటయోధుని ముందు దైవదూతల శక్తి ఏపాటిది? గత్యంతరం లేక వారు "ప్రభూ! ఆ మాట మేమే కాదు దూతలందరూ అన్నారు. మమ్మల్ని విడిచిపెట్టండి. మేమెళ్ళి వాళ్ళను అడిగి మీకు సమాధానం చెబుతాం" అని ప్రాధేయపడ్డారు. అప్పుడు గౌస్‌గారు ఒక దూతను వదలి మరోదూతనుపట్టి ఉంచారు. ఆ దూతపైకెళ్ళి మిగతా దూతలందరికి ఆ విషయం తెలియజేశాడు. కాని వారిలో ఏ ఒక్కరూ ఆయన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేకపోయారు. అప్పుడు అల్లాహ్ తరపునుంచి "మీరంతా నాప్రియుని దగ్గరికి వెళ్ళి మీ తప్పుని మన్నించమని వేడుకోండి. ఆయన మన్నించనంతవరకూ మీకు ముక్తి లభించదు" అని దూతలకు ఆదేశమయింది. దాంతో దైవదూతలందరూ మహ్‌బూబ్ సుబ్‌హానీ దగ్గరికి వెళ్ళి మన్నించమని ప్రాధేయపడ్డారు. అల్లాహ్ కూడా వారి గురించి సిఫారసు చేశాడు. అప్పుడు గౌసె అజమ్ గారు "ఓ సృష్టికర్తా! ఓ గొప్ప ప్రభువా! నీ కరుణా కటాక్షాలతో నా అనుచరులందరినీ క్షమించు. వారికి మున్కిర్ నకీర్ ప్రశ్నల అవస్థ లేకుండా చెయ్యి. అలాచేస్తేనేగాని నేను నీ దూతల్ని మన్నించను" అని డిమాండు

---

1) సీరతెగౌస్ 214వ పుట

https://teluguislam.net

చేశారు. అప్పుడు దేవుడు "ప్రియతమా! నేను నీ డిమాండును ఆమోదిస్తాను. నువ్వు నా దూతల్ని మన్నించు" అని అడిగాడు. గౌస్‌గారు దూతల్ని మన్నించగా వారందరూ తమలోకాలకు వెళ్ళిపోయారు.1

పైన పేర్కొనబడిన కథ ద్వారా ఈ క్రింది విషయాలు బోధపడుతున్నాయి:

1) దైవదూతలు ఔలియాలకు సమాధాన పడవలసి ఉంటుంది. 2) ఔలియాల ముందు దైవదూతలు కూడా నిస్సహాయులే 3) ఔలియాల ముందు అల్లాహ్‌కు కూడా సిఫారసు చేయవలసిన దుస్థితి ఎదురవుతుంది. 4) అబ్దుల్ ఖాదిర్ జీలానీ సంబంధీకులందరూ సమాధి ఉపద్రవం నుంచి సురక్షితంగా ఉంటారు.

ఔలియాలు, సూఫీల కథల తర్వాత ఇప్పుడు దైవప్రవక్త కాలంలోనే చనిపోయిన ఇద్దరు గొప్ప మహామహులైన దైవప్రవక్త అనుచరుల సంఘటనలు కూడా చదవండి (చదివి ఏది నిజమో గ్రహించండి!)

1) ఔస్ తెగ సర్దారు సాద్ బిన్ ముఆజ్ (రజి) చనిపోయినప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) అక్కడికి వచ్చారు. సాద్ తలను తన తొడమీద పెట్టుకొని "ఓ అల్లాహ్! సాద్ నీ మార్గంలో ఎన్నో కష్టాలు ఎదుర్కొన్నాడు. నీ ప్రవక్తను బలపరిచాడు. ఇస్లాం ధర్మ హక్కుల్ని నెరవేర్చాడు. అల్లాహ్! నీవు నీ మిత్రుల పట్ల ఎలా వ్యవహరిస్తావో ఇతని ఆత్మపట్ల కూడా అలాగే వ్యవహరించు" అని ప్రార్థించారు. సాద్ మరణించినప్పుడు ఆయన "సాద్ మరణంతో కరుణామయుని సింహాసనం కదిలింది" అని అన్నారు (బుఖారీ-ముస్లిం). సాద్‌గారి శవపేటిక ఎత్తినప్పుడు అది చాలా తేలికగా అనిపించింది. అప్పుడు దైవప్రవక్త "సాద్ జనాజాను దైవదూతలు ఎత్తుకున్నారు" అని చెప్పారు. దైవప్రవక్త స్వయంగా ఆయన జనాజా నమాజ్ చేశారు. తన కోసం ప్రాణాలు సయితం అర్పించటానికి సిద్ధంగా ఉండే తన అనుచరుల మన్నింపుకోసం ప్రార్థించారు. జనాజా నమాజ్ తర్వాత దైవప్రవక్త (సల్లం) "సాద్ జనాజాలో డెబ్భైవేల దూతలు పాల్గొన్నారు" అని చెప్పారు. సాద్ ఆత్మకోసం ఆకాశపు ద్వారాలన్నీ తెరువబడ్డాయి. ఆయన ఆత్మ ఏ ద్వారం గుండానయినా లోనికి వెళ్ళవచ్చు" అని కూడా ఆయన చెప్పారు.

జన్నతుల్ బఖీ (మదీనాలోని శ్మశానం)లో ఆయన ఖననం చేయబడ్డారు. ఆయన కోసం సమాధిని తవ్వింది హజ్రత్ అబూసయీద్ ఖుద్రి (రజి). సమాధి త్రవ్వుతున్నప్పుడు ఆయన "దైవం సాక్షి! నాకు ఈ సమాధిలో నుంచి కస్తూరి సువాసన వస్తుంది" అని అన్నారు. దైవప్రవక్త స్వయంగా తన చేతులతో శవాన్ని సమాధిలో ఉంచారు. సమాధిని మట్టితో పూడ్చిన తర్వాత ఆయన చాలా సేపటి వరకు "సుబ్‌హానల్లాహ్! సుబ్‌హా

---

1) హజ్రత్ రియాజ్ అహ్మద్ గోహర్‌షాహి. ముఖ్ తసరుల్ మజాలిస్ 8-10పుటలు

https://teluguislam.net

నల్లాహ్!'' అని అంటూ ఉన్నారు. అది చూసి ఆయన అనుచరులు కూడా అలాగే అనటం మొదలుపెట్టారు. ఆ తర్వాత ఆయన "అల్లాహు అక్బర్, అల్లాహు అక్బర్" అని పలకసాగారు. ఆయన్ని చూసి ఆయన అనుచరులు కూడా అవే పలుకులు ఉచ్చరించటం మొదలుపెట్టారు. ప్రార్థన అయిపోయిన తర్వాత అనుచరులు "దైవప్రవక్తా! ఇందాక మీరు తస్బీహ్, తక్బీర్‌లు ఎందుకు పఠించారు?'' అని అడిగారు. అందుకాయన ఏమన్నారంటే "ఖననం తర్వాత సమాధి సాద్‌ను ఒత్తడం మొదలుపెట్టింది. నేను అల్లాహ్‌ను ప్రార్థించగా అల్లాహ్ ఆయన సమాధిని విశాలపరిచాడు"అని చెప్పారు. వేరొక సందర్భంగా ఆయన (సల్లం) "సమాధి పీడనం నుంచి ఎవరైనా బయటపడగలిగితే సాద్ బిన్ ముఆజ్ మాత్రమే బయటపడగల్గుతారు" అని కూడా చెప్పి ఉన్నారు. *

హజ్రత్ సాద్ మరణ సంఘటన నుంచి మనం ఈ క్రింది విషయాలు తెలుసుకోవచ్చు.

1) పాపాలను క్షమించే అధికారం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే ఉంది. అలాగే దైవప్రవక్త (సల్లం) సాద్ (రజి) గారి విశ్వాసాన్ని మాత్రమే ధృవీకరించారు. తర్వాత ఆయన మన్నింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించారు.

2) సాద్‌గారి జనాజా నమాజు దైవప్రవక్త స్వయంగా చేయించారు. ఆయనగారి జనాజా నమాజులో డెబ్భైవేలమంది దైవదూతలు పాల్గొన్నారు. ఆయన ఆత్మ కోసం ఆకాశపు ద్వారాలన్నీ తెరువబడ్డాయి. ఆయన శవాన్ని దైవప్రవక్త స్వయంగా తన చేతులతో సమాధిలోకి దించారు. అయినప్పటికీ సమాధి సాద్‌ను ఒత్తకుండా వదల్లేదు. దీని ద్వారా తెలిసేదేమిటంటే అల్లాహ్ తన దాసులందరి వ్యవహారాలమీద అధికారం ఉన్నవాడు. అందుకే ఆయన విధించబోయిన శిక్షను ప్రవక్తగాని డెబ్భైవేల దూతలుగాని ఎవరూ ఆపలేకపోయారు.

3) సాద్‌ను సమాధి ఒత్తుతుండటం చూసి దైవప్రవక్త (సల్లం) కంగారుపడి అల్లాహ్‌ను స్తుతించటం, ఆయన పవిత్రతను కొనియాడటం, ఆయన గొప్పదనాన్ని కీర్తించటం మొదలుపెట్టారు. సాద్‌కు సమాధియాతన తప్పేవరకూ అలాగే చేస్తూ ఉన్నారు. దీని ద్వారా తెలిసేదేమంటే దైవానికి నమ్రతా అణకువ భావాలతో విన్నపాలు, వినతులయితే చేసుకోవచ్చుగాని బలవంతంగా తనమాటను ఒప్పించటం దైవ ప్రవక్తకు కూడా సాధ్యం కాదు.

2- రెండో సంఘటన హజ్రత్ ఉస్మాన్ బిన్ మజ్‌వూన్‌ది. ఉస్మాన్ బిన్ మజ్‌వూన్ (రజి) మక్కా నుంచి మదీనాకు వలసవెళ్ళిన తర్వాత అప్పుడు జరిగిన (సోదర సంబంధాల) ప్రకారం ఉమ్ముల్ ఉలా అన్సారియా (రజిఅన్‌హా) ఇంట్లో ఉండేవారు.

---

* వివరాల కోసం చూడండి ముస్తద్రక్ హాకిమ్ (4/4981-4983)

https://teluguislam.net

ఆయన మరణించినప్పుడు ఉమ్ముల్ ఉలా (రజి. అన్హా) దైవప్రవక్త సమక్షంలోనే ఇలా అన్నారు: ఓ అబూ సాయిబ్! (ఇది ఉస్మాన్‌కు మారుపేరు) నీమీద దేవుని కారుణ్యం అవతరించుగాక! (మరణానంతరం) అల్లాహ్ నీకు గౌరవాన్ని ప్రసాదించాడని నేను సాక్ష్యం చెప్పగలను" ఆ మాట విన్న దైవప్రవక్త 'అతనికి గౌరవం లభించిందని నీకెలా తెలుసు' అని అడిగారు. అందుకు సమాధానమిస్తూ ఉమ్ముల్ ఉలా (రజి. అన్హా) "దైవప్రవక్తా! నా తల్లిదండ్రుల్ని మీ కోసం అర్పింతును. అల్లాహ్ ఈయనకు గౌరవం ప్రసాదించకపోతే ఇంకెవరికి ప్రసాదిస్తాడు" అని అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఏం చెప్పారో చూడండి. "ఉస్మాన్‌కు మరణం వచ్చింది. దైవసాక్షి! నేను ఆయనకు మంచే జరగాలని కోరుకుంటున్నాను. (కాని ఒకరి గురించి ముందే అలా ఖచ్చితంగా చెప్పలేము, నా విషయమే తీసుకోండి) నేనొక దైవప్రవక్తను. కాని దైవం తోడు! (ప్రళయదినాన) నా పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందో నాకే తెలియదు."

ఈ సందర్భంగా మీరు కొన్ని విషయాలు దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. హజ్రత్ ఉస్మాన్ బిన్ మజ్వూన్ (రజి)కు రెండుసార్లు ఇథియోపియాకు, మూడోసారి మదీనాకు హిజ్రత్ చేసే సౌభాగ్యం లభించింది. ఈయన చనిపోయినప్పుడు దైవప్రవక్త ఈయన నుదుటిని మూడుసార్లు ముద్దాడారు. "ఉస్మాన్! నువ్వు ఈ ప్రపంచంతో ఏ మాత్రం కలుషితం కాకుండా ఇక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయావు" అని అన్నారు.

ఉస్మాన్ బిన్ మజ్వూన్ (రజి) సంఘటన నుంచి మనకు ఈ క్రింది విషయాలు బోధపడతాయి.

1) దేవుని దగ్గర ఎవరికి ఎలాంటి స్థానముందో ఎవరికీ తెలియదు.

2) పాపాలను మన్నించే లేక మన్నించకుండా ఉండే అధికారం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే ఉంది.

3) దేవుని ఔన్నత్యం, గొప్పదనం ముందు దైవప్రవక్త (సల్లం) కూడా నిస్సహాయులే.

పాఠక మహాశయులారా!

ఇస్లాం ధర్మం దైవగ్రంథం, దైవప్రవక్త విధానం మీద ఆధారపడి ఉందని మీ అందరికీ తెలుసు. ఆ రెండూ మనకు బోధిస్తున్నదేమిటంటే-అల్లాహ్‌కు తన దాసులందరిమీద అధికారం ఉంది. ఒకరి పాపాలను క్షమించటం క్షమించకపోవటం అనే అధికారం కేవలం ఆయనకు మాత్రమే ఉంది. ఆయన తాను తలచుకున్నది చేస్తాడు. ప్రవక్తలు, దూతలందరూ కలిసి కూడా ఆయన ఆజ్ఞల్ని మార్చలేరు. తప్పించనూ లేరు. ఆయనకు తన నిర్ణయాలన్నిటినీ అమలు పరిచే శక్తి ఉంది. ఈ విశ్వంలో 'అజీజు' (సర్వాధిక్యుడు)

https://teluguislam.net

ఆయన మాత్రమే. ఆయన మాత్రమే జబ్బారు (బలవంతంగా తన ఆజ్ఞల్ని అమలుపరిచేవాడు). ఆయనే ముతకబ్బిర్ (తన సృష్టిముందు గొప్పవాడై ఉండేవాడు). ఏ ప్రవక్త లేక వలీ ముందయినా ఆయనకు సిఫారసుకర్తగా నిలబడవలసి వస్తుందనే భావనకు ఆయన చాలా అతీతుడు.

దైవప్రవక్త కాలానికి సంబంధించిన పై సంఘటనల ద్వారా మనకు ఆ విషయాలే బోధపడుతున్నాయి. మహాత్ములు, ఔలియాల పేరుతో చెప్పబడే కట్టుకథలు ఖుర్‌ఆన్ హదీసుల బోధనలకు, దైవప్రవక్త కాలంలోని సంఘటనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. నిజానికి బుజ్‌రుగ్‌లు, వలీల గురించి ఇలాంటి కథలు చెప్పటం అల్లాహ్ పట్ల ఎంతటి అపచారమంటే ఆ పాపానికి భూమి బ్రద్దలయినా లేక ఆకాశం విరిగి పడినా ఆశ్చర్యం లేదు. ముష్రిక్కులు కల్పించే బహుదైవత్వ భావనలకు అల్లాహ్ ఎంతో అతీతుడని మేము సాక్ష్యం చెబుతున్నాం. సుబ్‌హాన రబ్బిక రబ్బిల్ ఇజ్జతి అమ్మా యసిఫూన్.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ.